

- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze i konieczności zbadania, czy okoliczności wynikają ze zdarzeń, które stanowią część normalnego wykonywania działalności danego przewoźnika lotniczego i które ze względu na swój charakter lub źródło rzeczywiście pozwalają na skuteczne panowanie nad nimi – czy orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczące przedwczesnej wadliwości pewnych części technicznych ma zastosowanie w sprawie takiej jak niniejsza, w której ani producent, ani przewoźnik lotniczy nie wiedzieli w chwili odwołania lotu, jaki charakter miała wada w nowym typie samolotu i w jaki sposób można było ją usunąć?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Słowacka

(Sprawa C-412/23)

(2023/C 314/10)

Język postępowania: słowacki

Strony postępowania

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara i R. Lindenthal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka

Żądania

- stwierdzenie, że nie zapewniwszy w latach 2015, 2016 i 2017 oraz od roku 2018, aby jednostki publiczne udzielające świadczeń zdrowotnych spłacały swoje zobowiązania handlowe w terminie nie dłuższym niż 60 dni kalendarzowych i utrzymując tę sytuację, Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy 2011/7 (¹) w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, a w szczególności jej art. 4 ust. 3 i art. 4 ust. 4 lit. b);
- obciążenie Republiki Słowackiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 4 ust. 3 dyrektywy 2011/7 Republika Słowacka powinna zapewnić, aby w transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest organ publiczny, termin uiszczenia płatności, jakich zobowiązany jest dokonać tytułem wynagrodzenia za te transakcje z przedsiębiorstwami, nie przekraczał 30 dni kalendarzowych od dnia, w którym nastąpiły okoliczności faktyczne wymienione w tym przepisie. Jednocześnie zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. b) dyrektywy w Republice Słowackiej jednostki publiczne udzielające świadczeń zdrowotnych mogą przedłużyć ten termin do 60 dni kalendarzowych.

Republika Słowacka nie zapewniła jednak, aby w odniesieniu do tych jednostek publicznych udzielających świadczeń zdrowotnych w transakcjach handlowych, w których są one dłużnikami, termin płatności nie przekraczał 60 dni kalendarzowych.

Dane dotyczące średniego terminu zapadalności zobowiązań szpitali publicznych w transakcjach handlowych wskazują, że Republika Słowacka nadal narusza przepisy art. 4 ust. 3 i art. 4 ust. 4 lit. b) dyrektywy w latach 2015, 2016 i 2017 oraz od roku 2018 do czasu wniesienia niniejszej skargi.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. 2011, L 48, s. 1).